

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ J. K., 2/ E. K.**, oboch bývajúcich v B., proti žalovanej **M. H.**, bývajúcej v L., zastúpenej JUDr. V. J., advokátkou so sídlom v B., **o určenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu**, vedenej na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 4 C 296/1997, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 27. októbra 2009, sp. zn. 9 Co 58/2009, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Senica rozsudkom z 25. novembra 2008, č.k. 4 C 296/1997-356, určil, že žalobcovia 1/ a 2/ ako vlastníci pozemkov, parciel č. X., č. X., č. X., zapísaných na LV č. X. v k.ú. L., nadobudli vydržaním právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktoré pozostáva z ich práva prechodu peši a vozidlom motorovým a nemotorovým cez pozemok, parcelu č. X. v k.ú. L., zapísanej na LV č. X., a to v šírke X. metre a v šírke X. metra podľa geometrického plánu č. X. zo dňa 18. februára 2007 vypracovaného znalcom Ing. R. V. na pozemky, parcela č. X., č. X., č. X. v k.ú. L., zapísané na LV č. X., s právom mať vlastné kľúče od brány, ktorými sa pozemok žalovanej uzamyká. Žalovanej uložil povinnosť trpieť vykonávanie práva prechodu žalobcov 1/ a 2/ peši, vozidlom motorovým a nemotorovým na ich pozemky a zdržať sa konania, ktorým by sa žalobcom bránilo v práve prechodu peši, vozidlom motorovým i nemotorovým cez ich pozemok. Súd zároveň určil, že žalovaná nadobudla vydržaním právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktoré pozostáva z jej práva prechodu peši a nemotorovým vozidlom cez parcelu č. X. vo vlastníctve žalobcov 1/ a 2/ v k.ú. L., zapísanú na LV č. X., a to v šírke X. metre podľa geometrického plánu č. X.

vyhotoveného znalcom Ing. R. V. dňa 18. februára 2007 s právom mať vlastný kľúč od brány, ktorou sa pozemok žalobcov zamyká. Žalobcom 1/ a 2/ uložil povinnosť trpieť vykonávanie práva prechodu žalovanej cez uvedený pozemok, a to peši a nemotorovým vozidlom na pozemok žalovanej, a zdržať sa konania, ktorým by žalovanej bránili v práve prechodu peši a nemotorovým vozidlom cez ich pozemok, najmä sú povinní do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia odstrániť záhradný krb a trvalé porasty z ich pozemku, parcely č. X., v mieste prechodu vyznačenom geometrickým plánom č. X. zo dňa 18. februára 2007. Súd prvého stupňa zároveň zastavil konanie ohľadom protinávru A. S. zo dňa 5. apríla 2000 a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania, pričom účastníkov zaviazal zaplatiť náhradu trov konania štátu, žalobcov 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne sumou 9,60 Eur a žalovanú sumou 275,16 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia na účet súdu. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že na základe vykonaného dokazovania (najmä oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, výsluchom svedkov, ohliadkou na mieste samom) má za to, že návrh žalobcov i vzájomný návrh žalovanej boli podané dôvodne, nakoľko sa preukázalo, že obe strany nadobudli právo zodpovedajúce vecnému bremenu vydržaním, a to tým, že splnili zákonné podmienky, ktorými sú oprávnená držba, uplynutie vydržacej doby a spôsobilý predmet vydržania. Konanie o protinávru A. S., pôvodnej žalovanej v tomto konaní, zo dňa 5. apríla 2000 súd zastavil z dôvodu, že tento bol účinne vzatý späť v celom rozsahu. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal, nakoľko každý z nich sa práva na náhradu trov konania a právneho zastúpenia vzdal. Vo veci náhrady trov konania štátu, ktoré predstavovali náhradu trov znalečného znalcovi Ing. R. V., súd každej strane uložil uhradiť trovy z jednej polovice pri zohľadnení preddavku vo výške 265,55 Eur zaplateného žalobcami.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala v zákonom určenej lehote odvolanie žalovaná, ktorá ho navrhla zmeniť a určiť žalobcom právo prechodu cez pozemok peši a nie motorovým vozidlom.

O odvolaní žalovanej Krajský súd v Trnave rozhodol rozsudkom z 27. októbra 2009, sp. zn. 9 Co 58/2009, ktorým rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil s tým, že súčasťou tohto rozsudku je geometrický plán č. X. zo dňa 18. februára 2007 vypracovaný znalcom Ing. R. V. na vyznačenie priebehu vecného bremena práva prechodu cez pozemky parc. č. X., X. úradne overený Ing. M. M. dňa 19. februára 2007 pod č. X.. Krajský súd zároveň rozhodol o tom, že žalobcom náhradu trov konania nepriznáva.

Rozhodnutie odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvého stupňa napadla v celom rozsahu včas podaným dovolaním žalovaná z dôvodu, že jej postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) a tiež z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci súdmi nižšieho stupňa (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), pričom poukázala na zmätočnosť rozhodnutia okresného súdu spočívajúcu v odlišnom označení geometrického plánu v prvom a štvrtom výroku tohto rozhodnutia. S poukazom na uvedené dôvody žalovaná žiadala odložiť vykonateľnosť rozsudku súdu prvého stupňa a následné zrušenie tak rozhodnutia súdu prvého stupňa, ako i odvolacieho súdu, a ich vrátenie na ďalší procesný postup.

Podľa tvrdenia žalovanej k procesnej vade podľa § 237 písm. f/ O.s.p., došlo tým, že súd prvého stupňa pri vykonávaní dokazovania opakovane zamietol dôkazy (výsluchy svedkov J. B., P. B., J. P. a J. C.) navrhované právnymi predchodcami žalovanej na objasnenie okolností, za ktorých k vydržaniu práva zodpovedajúceho vecnému bremenu došlo.

Žalobcovia sa k dovolaniu žalovanej nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým jeho prípustnosť a dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania sú podrobne upravené v § 237, § 238 a § 239 O.s.p., pričom v § 237 sú stanovené podmienky prípustnosti dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho procesnú formu, v § 238 sú podmienky prípustnosti stanovené pre rozhodnutia odvolacieho súdu vo forme rozsudku a v § 239 pre rozhodnutia vo forme uznesení.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, preto bolo potrebné podmienky prípustnosti v tomto prípade skúmať podľa § 237 a § 238.

Podľa § 238 O.s.p. dovolanie je prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), ďalej proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.) a tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Vzhľadom k tomu, že v prejednávanej veci sa nejedná o žiaden z uvedených prípadov, t.j. dovolanie nesmeruje proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej, nesmeruje ani proti rozsudku, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu, nakoľko dovolací súd v tejto veci dosiaľ nerozhodoval, dovolanie nebolo podané ani proti potvrdzujúcemu rozsudku s vyslovením prípustnosti dovolania v jeho výroku, ani proti potvrdzujúcemu rozhodnutiu vo veci neplatnosti zmluvnej podmienky; dovolanie žalovanej nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné.

S prihliadnutím na námietku žalovanej a tiež vzhľadom na zákonnú povinnosť dovolacieho súdu (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa zaoberal aj otázkou, či sa v konaní na súde nižšieho stupňa nevyskytla niektorá z týchto väd, t.j. či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo prekážku už prv začatého konania, nepodania návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom alebo rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania pred nesprávne obsadeným súdom. Pokiaľ ide o procesné vady podľa § 237 písm. a/, b/, c/, d/, e/, g/ O.s.p., ktoré žalovaná v dovolaní ani nenamietala, tieto v dovolacom konaní nevyšli najavo, preto prípustnosť dovolania z týchto ustanovení nemožno vyvodiť. Pokiaľ ide o procesnú vadu podľa § 237 písm. f/ O.s.p., namietanú i v dovolaní, dovolací súd osobitne skúmal, či v konaní pred odvolacím súdom došlo k odňatiu možnosti účastníkov konať pred súdom a dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné ani podľa tohto ustanovenia, nakoľko procesnú vadu podľa § 237 písm. f/ O.s.p. v konaní nezistil.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký nežiaduci postup súdu v prejednávanej veci, ktorým súd účastníkovi konania znemožní realizáciu tých práv, ktoré mu priznáva Občiansky súdny poriadok za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Táto vada je významná najmä vtedy, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi, a tým odňal účastníkom konania ich procesné práva.

Námietka žalovanej, že jej a jej právnym predchodcom bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom tým, že súd prvého stupňa pri vykonávaní dokazovania opakovane zamietol vykonať navrhované dôkazy, nie je opodstatnená. Dovolací súd v tejto súvislosti udáva, že súd pri vykonávaní dokazovania nie je viazaný návrhmi účastníkov a nie je ani povinný všetky navrhnuté dôkazy vykonať. Posúdenie dôkazných návrhov a rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú vykonané, je vždy na úvahe súdu a nie účastníka konania. Ak súd v priebehu konania všetky navrhované dôkazy nevykoná, nezakladá to vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., lebo to ani podľa ustálenej judikatúry nemožno považovať za odňatie možnosti konať pred súdom.

Na základe uvedených skutočností dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd postupoval v zmysle príslušných zákonných ustanovení, pri prejednávaní veci procesne nepochybil a svojím postupom žalovanej ani jej právnym predchodcom neodňal možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Pokiaľ ide o dôvod dovolania žalovanej spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., tento je možné preskúmať len v prípade, že dovolanie je prípustné, nakoľko tento, ak by aj bol daný, sám osebe nezakladá prípustnosť dovolania, preto sa ním dovolací súd viac nezaoberal.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti možno uzavrieť, že prípustnosť dovolania nie je daná ani podľa § 237 O.s.p., ani podľa § 238 O.s.p. a dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je prípustné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ho preto podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. odmietol bez toho, aby bola preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 a § 224 ods. 1 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. apríla 2010

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová